

Третото основание е изведено от това, че споразуменията, сключени в един и същи ден с Matrix и неговия дистрибутор Niche, не са антиконкурентни с оглед на целта. Според Servier Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е квалифицирал тези предприятия като потенциални конкуренти и е счел плащанията за вредоносни и неприсъщи на доброволното уреждане на спорове.

С четвъртото си основание Servier посочва грешки при прилагане на правото във връзка със сключеното с Teva споразумение, което също не е антиконкурентно с оглед на целта предвид правния и икономическия контекст, в който то се вписва, неговите двупосочни последици и допълването между страните, тъй като за разлика от Servier, Teva е дистрибутор на генерични продукти в Обединеното кралство.

Петото основание е изведено от грешки при прилагане на правото относно споразумението с Lupin. Общият съд е трябвало да разгледа последиците от споразумението с оглед на неговия обхват, който е най-малкото двупосочен и е дори в полза на конкуренцията. При условията на евентуалност се твърди, че грешка опорочава продължителността на нарушението и вследствие на това изчисляването на глобата.

При условията на евентуалност Servier посочва с шестото основание, че Общият съд е трябвало да отмени решението, с което се санкционира споразумението, сключено с Matrix, наред с това, което е подписано с Niche, при положение че не става въпрос за отделни нарушения.

При условията на евентуалност спрямо предходното седмото основание е посветено на искането за отмяна на съдебното решение в частта му, в която е потвърден начинът на определяне на глобата.

Жалба, подадена на 28 февруари 2019 г. от Biogaran срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 12 декември 2018 г. по дело T-677/14, Biogaran/Комисия

(Дело C-207/19 P)

(2019/C 139/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Biogaran (представители: M. Utges Manley, Solicitor, A. Robert, advocate, O. de Juvigny, T. Reymond, J. Killick, J. Jourdan, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания

— да се отмени изцяло решението, постановено от Общия съд на 12 декември 2018 г. по дело T-677/14,

— да се отменят член 1, буква б), подточка iv), член 7, параграф 1, буква б) и член 8 от Решение на Комисията C(2014) 4955 окончателен (преписка AT.39612 — Périndopril (Servier) в частите, отнасящи се до Biogaran,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С първото основание Biogaran поддържа, че съдебното решение е опорочено от грешки при прилагане на правото, тъй като е прието, че лицензът представлява нарушение, тъй като доброволното уреждане на споровете имало антиконкурентна цел. Според жалбоподателя съдебното решение почива на широко схващане за понятието за нарушение с оглед на целта и не отчита липсата на опит и на патентно ограничение. Освен това съдебното решение се основава на неправилен правен критерий, без да се вземат предвид контекстът на доброволното уреждане на спорове, постигнато между Servier и Niche, и фактът, че последните не са потенциални конкуренти.

С второто основание Biogaran твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е заменил мотивите на Комисията със свои собствени мотиви. Общият съд счита, че твърдяното подтикване от Biogaran е било „решаващо“, тъй като то повлияло на решението на Niche да не навлезе на пазара. Въпреки това, нито в изложението на възраженията, нито в решението не се поддържа, нито се установява, че това подтикване, квалифицирано само като „допълнително“, е било „решаващо“ за Niche, за да приеме доброволното уреждане на споровете.

С третото основание Biogaran твърди, че Общият съд не се е съобразил с принципа на пропорционалност и с целите на член 101 ДФЕС, като е счел, че Biogaran носи отговорност, наред с неговото дружество майка. След като е приел, че дружеството майка е участвало пряко в нарушението и е упражнило правомощието си за контрол, за да може неговото дъщерно дружество да се включи в противоправното му поведение, така че дъщерното дружество е било лишено от самостоятелност, Общият съд не е можел да приеме, че дъщерното дружество носи отговорност, наред с неговото дружество майка, без да надхвърли по този начин строго необходимото за правилното прилагане на правилата на конкуренция.

С четвъртото основание Biogaran поддържа, че обжалваното решение трябва да бъде отменено в частта, в която е потвърден принципът и начинът на изчисляване на глобата, въпреки сложността и спецификата на делото, и при липсата на решаваща роля на Biogaran.
